Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0368
(mr. F.H.E. Boerma, voorzitter, mr. dr. M.D.H. Nelemans,
prof. mr. dr. T.H.M. van Wechem, leden en mr. M.A. Kleijer, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 22 juni 2020
Ingediend door	: De consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 20 april 2021
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving / de algemene voorwaarden

Samenvatting

Bank. Niet-toegestane betalingstransacties. De consument bewaarde haar bankpas en de daarbij behorende pincode in een kluis. Na een woninginbraak zijn met de buitgemaakte bankpas en pincode transacties verricht. De commissie is van oordeel dat in lijn met eerdere uitspraken de consument 'grof nalatig' in de zin van de wet en de contractuele voorwaarden heeft gehandeld met als gevolg dat haar schade niet op de bank kan worden verhaald maar door haar zelf moet worden gedragen. Specifieke feiten en omstandigheden die aanleiding geven om de aansprakelijkheid van de consument te beperken, zijn gesteld noch gebleken. De klacht is ongegrond en de daarop gebaseerde vordering wordt afgewezen.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument en aanvullende correspondentie; 2) het verweerschrift van de bank; 3) de repliek van de consument en 4) de dupliek van de bank.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument heeft ten behoeve van de door haar opgerichte [naam, toevoeging commissie] BV een rekening-courant (verder: betaalrekening) geopend.

Die BV betreft een zogenoemde stamrecht BV. Op deze betaalrekening zijn de Algemene Voorwaarden voor rekening-courant van de Rabobank 2015 (verder: AV RC 2015) en de Algemene Voorwaarden zakelijke bankpas en creditcard van de Rabobank 2015 (verder: AV Bankpas 2015) van toepassing. In 2015 is door de consument een Rabo BedrijfsSpaar-Rekening geopend.

2.2 In de periode 29 juli 2017 en 1 augustus 2017 is in de woning van de consument ingebroken. Bij deze inbraak is een in de muur verankerde kluis buitgemaakt. In die kluis bewaarde de consument onder meer de bankpas van de betaalrekening en de daarbij behorende pincode. Met die bankpas en pincode zijn vervolgens enkele transacties verricht; zo is bij een geldautomaat geld opgenomen en is na overboeking van gelden van de spaarrekening naar de betaalrekening een bedrag naar een derde (onder vermelding van huur Ferrari) overgeboekt. Met deze transacties is een totaal bedrag van € 43.500,- gemoeid. Het rekeningafschrift van 3 augustus 2017 van de betaalrekening waarop deze transacties zijn vermeld, heeft de bank naar het woonadres van de consument gestuurd.

2.3 De consument verbleef in de periode 10 mei 2017 tot en met medio april 2019 in detentie in het buitenland. In die periode hebben familieleden de post opgehaald en toezicht op de woning gehouden.

2.4 De bank heeft op 3 september 2018 de consument gemaild:

"(…) U heeft bij ons een rekening-courant op naam van [naam BV, toevoeging commissie]. *Op deze rekening is een overstand ontstaan. Wij hebben u hier reeds over geïnformeerd per post en geprobeerd telefonisch te bereiken. Wij verzoeken u nogmaals vriendelijk deze overstand zo spoedig mogelijk aan te zuiveren.*

Contact of vragen?
Wij willen graag uw bankzaken met u bespreken. Dit kan via uw Rabobank.
U kunt ons ook bereiken via de Rabo Klantenservice Bedrijven via [telefoonnummer, toevoeging commissie] *van maandag tot en met vrijdag van 08:00 tot 17:00 uur (…)."*

2.5 De consument heeft op 24 april 2019 de bank gebeld met het verzoek de bankpas van de betaalrekening te blokkeren. In de administratie van de bank is over dit telefoongesprek het volgende vastgelegd: "*(…)*

Op 31-7-2017 heeft er een bijschrijving en een overboeking plaats gevonden, deze betaling heeft plaats gevonden met behulp van internetbankieren. mevrouw geeft aan deze overboeking niet uitgevoerd te hebben".
(…)".

2.6 De consument heeft op 13 mei 2019 bij de politie aangifte van de woninginbraak gedaan. Over de kluis is daarin door haar verklaard: *"(…)Er was een kluis in de muur achter de grote driedeurs spiegelwand verankerd met grote schroeven. De kluis is verwijderd en er zijn nu grote gaten in de muur waar die kluis zat. (…)*
Het was een grote kluis was 50 cm bij 50 cm groot, kleur grijs merk Lips. De sleutel van de kluis is nog in mijn bezit (…)".

2.7 De consument heeft de bank verzocht haar schade te vergoeden welk verzoek de bank heeft afgewezen. De consument heeft hierop haar klacht bij het Kifid ingediend.

De klacht en vordering

2.8 De consument is van mening dat de bank op onterechte gronden haar vordering om haar (onder betaling van de wettelijke rente per 4 november 2019) schadeloos te stellen, heeft afgewezen. De bank heeft dit verzoek namelijk geweigerd omdat er te laat oftewel niet binnen dertien maanden zoals neergelegd in de toepasselijke algemene bankvoorwaarden is geklaagd. De consument heeft gesteld dat het niet redelijk is haar aan deze termijn te houden omdat zij in die periode gedetineerd was en geen toegang tot haar bankzaken had. Eerst na de ontvangst van een mailbericht van de bank op 3 september 2018 (zoals hiervoor onder 2.4 is geciteerd) heeft ze de door derde(n) verrichte en niet-toegestane transacties ontdekt. Hiernaast is door de consument aangevoerd dat haar handelen niet als 'grof nalatig' is te kwalificeren. De consument heeft zorgvuldig gehandeld door de bankpas en de pincode in een door de politie goedgekeurde en in de muur verankerde kluis te bewaren. Van de consument kan niet verwacht worden dat ze de pincode onthoudt; er moeten al zoveel codes en wachtwoorden worden onthouden. De consument heeft verder aangedragen dat de rekening geblokkeerd hadden moeten zijn omdat het een pensioenvoorziening betrof en de transacties door de bank hadden moeten worden opgemerkt omdat deze ongebruikelijk waren. Voorts heeft de consument als vraag opgeworpen waarom aan de opnames geen beperkingen zijn verbonden en heeft ze gesteld dat ze geen rekening heeft kunnen houden met het feit dat het volledige bedrag in één keer kon worden opgenomen. De consument heeft opgemerkt dat vanwege dit alles de bank *'ook wel nalatigheid'* kan worden verweten.

Het verweer

2.9 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarvan op ingaan.

3. De beoordeling

3.1 De consument verzoekt de commissie de bank alsnog te veroordelen tot vergoeding van de geleden schade. De commissie is van oordeel dat de bank hiertoe niet gehouden is en licht dit hieronder toe.

Juridisch kader

3.2 Ten tijde van de verrichte transacties waren de bepalingen uit Titel 7B (Betalingstransactie) van het (oud) Burgerlijk Wetboek (BW) van toepassing en hadden partijen hun contractuele afspraken vastgelegd in (onder meer) AV Bankpas 2015. De relevante bepalingen uit het (oud) BW en uit de AV Bankpas 2015 zijn in de bij deze uitspraak gevoegde bijlage opgenomen.

Verplichtingen van de consument

3.3 Op de in artikel 7:529 (oud) BW neergelegde hoofdregel dat (in dit geval) de bank niet-toegestane betalingstransacties aan (in dit geval) de consument moet terugbetalen als deze daarvan melding maakt zodra de consument daadwerkelijk bekend wordt met die transacties en die melding bovendien uiterlijk binnen dertien maanden na de valutadatum van de afschrijving doet, bestaan een aantal uitzonderingen. Op grond van die uitzonderingen die limitatief in het hiervoor genoemde wetsartikel zijn genoemd, is de bank niet verplicht de volledige schade van de consument te vergoeden. Die uitzonderingen betreffen situaties waarin de consument haar verplichtingen uit hoofde van artikel 7:524 (oud) BW niet is nagekomen, waardoor de niet-toegestane betalingstransacties zich hebben kunnen voordoen.

3.4 Onder het nakomen van die verplichtingen wordt onder meer begrepen dat de consument zich houdt aan de door de bank gestelde voorwaarden rond het gebruik van de bankpas. Die voorwaarden (zie artikel 17 en 18 AV Bankpas 2015) houden in dat de consument de bankpas en de daaraan gekoppelde pincode voor zichzelf dient te houden en maatregelen treft om te voorkomen dat een ander zich met behulp van de pas en pincode van de consument toegang kan verschaffen tot diens bankrekeningen.

3.5 Een andere verplichting houdt in dat de consument de bank over het niet-toegestane gebruik '*onverwijld in kennis stelt*'.[1]

Bewijslast en matigingsbevoegdheid

3.6 Op de bank rust de bewijslast ter zake de vraag of het handelen van de consument als grof nalatig is te kwalificeren.

3.7 In artikel 7:529 lid 3 (oud) BW is de bevoegdheid tot matiging van de aansprakelijkheid van de consument neergelegd. Een bevoegdheid die alleen dan openstaat als de consument niet frauduleus of opzettelijk heeft gehandeld en de specifieke feiten en omstandigheden van het geval tot matiging aanleiding geven.[2]

---

[1] Zie uitspraak Commissie van Beroep Kifid van 15 juni 2020, nr. 2020-027 r.o. 5.11 juncto r.o. 5.6
[2] Zie uitspraak Commissie van Beroep Kifid van 15 juni 2020, r. nr. 2020-027 r.o. 5.15 en 5.16.

Inhoudelijke beoordeling

3.8 In deze procedure hebben partijen zich uitgelaten over de vraag of het bewaren van de bankpas en de daarbij behorende pincode in een kluis als grof nalatig in de zin van de wet moet worden beschouwd op grond waarvan de consument haar schade niet op de bank kan verhalen. Verder is aan bod gekomen of de bank nalatigheid kan worden verweten enerzijds omdat er geen opnamebeperking in de rekening was ingebouwd en anderzijds door de consument niet te waarschuwen over de transacties die naar hun aard volgens de consument ongebruikelijk waren. Hiernaast hebben partijen een standpunt ingenomen over de vraag of de consument binnen de in de wet genoemde termijn van dertien maanden de bank van de niet-toegestane transacties in kennis heeft gesteld. De commissie overweegt als volgt.

Grove nalatigheid

3.9 Alhoewel de consument op geen enkele wijze heeft onderbouwd dat de bankpas met pincode in de kluis waren opgeborgen, volgt de commissie het op de vaste lijn in haar uitspraken[3] gebaseerde verweer van de bank dat de consument door haar bankpas en pincode gezamenlijk te bewaren in de zin van de wet en de tussen hen geldende contractuele afspraken grof nalatig heeft gehandeld. Hier komt bij dat de bank (zie artikel 17 AV Bankpas 2015) heeft uitgelegd dat als de pincode niet kan worden onthouden een aantekening van de code gemaakt mag worden maar dan wel op een manier die niet voor derden herkenbaar is. En waarbij ook voor een versleutelde code geldt dat die niet op of bij de pas bewaard mag worden. Verplichtingen die de consument, zoals uit het feitenrelaas is gebleken, niet is nagekomen zodat op grond daarvan de grove nalatigheid ter zake het gebruik van de bankpas en pincode vaststaat. Het feit dat de pas en de pincode in een kluis werden bewaard, kan niet tot een ander oordeel leiden.[4]

3.10 Op basis van de enkele en niet nader onderbouwde stelling van de consument dat zij geen rekening had hoeven te houden met het ontbreken van een maximale opnamemogelijkheid betreft, kan de vordering niet worden toegewezen.

3.11 Ook de stelling van de consument ter zake de ongebruikelijke transacties en de monitorings-plicht van de bank betreft, kan niet tot een toewijzing van de vordering leiden. De bank heeft als betaaldienstverlener in beginsel slechts de plicht het betalingsverkeer te optimaliseren. Zoals al eerder door de commissie is beslist[5] mag van de bank verwacht worden dat zij zich redelijkerwijs inspant om fraude en misbruik van het betalingsverkeer te voorkomen. Een verplichting die niet lichtvaardig wordt aangenomen en waar naar het oordeel van de commissie pas ruimte voor is als er voor de bank gegronde redenen aanwezig waren om aan de betaalopdracht te twijfelen.

---

[3] Zie uitspraken van de Geschillencommissie Kifid nrs. 2019-308, 2019-733, 2020-011, 2020-255 en 2020-698
[4] Zie de uitspraak van de Geschillencommissie Kifid nr. 2020-314, onder r.o. 5.5
[5] Zie de uitspraak van de Geschillencommissie Kifid nrs. 2016-602 en 2021- 0228

Met de bank is de commissie van oordeel dat hiervoor geen aanleiding bestond; de opdrachten zijn uitgevoerd met behulp van de bankpas van de consument met de daaraan gekoppelde pincode. Hierbij wordt van belang geacht dat de bank niet verplicht is de persoon of de maatschappij achter het rekeningnummer te controleren.[6] Verder is door de bank aangevoerd overeenkomstig de contractuele afspraken te hebben gehandeld omdat de gelden van de spaarrekening vrij opneembaar waren en geen opnamebeperkingen zijn overeengekomen.

3.12 Aangezien uit hetgeen hiervoor onder 3.9 is overwogen, volgt dat de vordering van de consument dient te worden afgewezen, behoeft hetgeen door partijen is aangedragen over het wel of niet tijdig bezwaar maken tegen de juistheid van de rekeningafschriften geen verdere bespreking meer.

3.13 Tot slot is de commissie van oordeel dat er geen aanleiding is om de aansprakelijkheid van de consument op de voet van artikel 7: 529 lid 3 (oud) BW te beperken enerzijds omdat hiervoor geen omstandigheden zijn gesteld en anderzijds omdat het dossier daarvoor geen steun biedt.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

[6] Zie de uitspraak van de Geschillencommissie Kifid nr. 2020-897

Bijlage - Relevante bepalingen uit het Burgerlijk Wetboek en de algemene voorwaarden AV Bankpas 2015

Burgerlijk Wetboek

In artikel 7: 524 (oud) BW is bepaald:
1. De betaaldienstgebruiker die gemachtigd is om een betaalinstrument te gebruiken, a. gebruikt het betaalinstrument overeenkomstig de voorwaarden die op de uitgifte en het gebruik van het betaalinstrument van toepassing zijn, en
b. stelt de betaaldienstverlener, of de door laatstgenoemde gespecificeerde entiteit, onverwijld in kennis van het verlies, de diefstal of onrechtmatig gebruik van het betaalinstrument of van het niet-toegestane gebruik ervan.
2. Voor de toepassing van het eerste lid, onder a, neemt de betaaldienstgebruiker, zodra hij een betaalinstrument ontvangt, in het bijzonder alle redelijke maatregelen om de veiligheid van de gepersonaliseerde veiligheidskenmerken ervan te waarborgen.

In artikel 7: 526 lid 1 (oud) BW is bepaald:
1. De betaaldienstgebruiker die bekend is met een niet-toegestane of onjuist uitgevoerde betalingstransactie waarvoor hij de betaaldienstverlener aansprakelijk kan stellen met inbegrip van de aansprakelijkheidsgronden van artikel 543, 544 en 545, verkrijgt alleen rectificatie van zijn betaaldienstverlener indien hij hem onverwijld en uiterlijk dertien maanden na de valutadatum waarop zijn rekening is gedebiteerd, kennis geeft van de bewuste transactie, tenzij de betaaldienstverlener, in voorkomend geval, de informatie betreffende die betalingstransactie niet heeft verstrekt of ter beschikking heeft gesteld overeenkomstig de wijze vastgesteld bij of krachtens de in artikel 4:22 van de Wet op het financieel toezicht bedoelde algemene maatregel van bestuur. (…)

In artikel 7:528 (oud) BW is bepaald:
1. Onverminderd artikel 526, betaalt de betaaldienstverlener van de betaler, in geval van een niet-toegestane betalingstransactie, onmiddellijk het bedrag van de niet-toegestane betalingstransactie terug en herstelt hij, in voorkomend geval, de betaalrekening die met dat bedrag was gedebiteerd, in de toestand zoals die geweest zou zijn, indien de niet-toegestane betalingstransactie niet zou hebben plaatsgevonden. 2. Deze bepaling geldt onverminderd het recht op schadevergoeding uit hoofde van de algemene regels van overeenkomstenrecht.

In artikel art. 7:529 (oud) BW is bepaald:
1. In afwijking van artikel 528 draagt de betaler tot een bedrag van ten hoogste € 150 het verlies met betrekking tot niet-toegestane betalingstransacties dat voortvloeit uit het gebruik van een verloren of gestolen betaalinstrument of, indien de betaler heeft nagelaten de veiligheid van de gepersonaliseerde veiligheidskenmerken ervan te waarborgen, uit onrechtmatig gebruik van een betaalinstrument.

2. De betaler draagt alle verliezen die uit niet-toegestane betalingstransacties voortvloeien, indien deze zich hebben voorgedaan doordat hij frauduleus heeft gehandeld of opzettelijk of met grove nalatigheid een of meer verplichtingen uit hoofde van artikel 524 niet is nagekomen. In dergelijke gevallen is het in het eerste lid bedoelde maximumbedrag niet van toepassing.
3. In gevallen waarin de betaler, zonder frauduleus of opzettelijk te hebben gehandeld, zijn verplichtingen uit hoofde van artikel 524 niet is nagekomen, kan de rechter de in het eerste en tweede lid van dit artikel bedoelde aansprakelijkheid beperken met name rekening houdend met de aard van de gepersonaliseerde veiligheidskenmerken van het betaalinstrument en met de omstandigheden waarin het is verloren, gestolen of onrechtmatig gebruikt.

AV Bankpas 2015

In artikel 17 van AV Bankpas 2015 is bepaald:

17 Verplichtingen van de pashouder

1 De pashouder moet met de pas en de bijbehorende pincode zorgvuldig om gaan en alle redelijke maatregelen nemen om de veiligheid van de pincode en de pas te waarborgen. Hij moet hierbij ten minste de nader door Rabobank te bepalen voorschriften opvolgen. Redelijke maatregelen zijn in ieder geval: • de pas altijd opbergen/bewaren op een plaats die voor een ander niet toegankelijk is; • de pincode uit het hoofd leren. (…)

4 De pashouder is ten aanzien van de hem toegekende pincode verplicht geheimhouding te betrachten ten opzichte van een ieder - daaronder mede begrepen familieleden, huisgenoten, (mede-)rekeninghouders en gemachtigden - en hij mag deze pincode niet op de pas vermelden. De pashouder is verplicht de brief waarmee de pashouder de pincode ontvangt onmiddellijk na opening en kennisname van de pincode te vernietigen. De pashouder moet de pincode uit het hoofd leren. Als de pashouder de pincode echt niet kan onthouden mag de pashouder een aantekening van de pincode maken, maar alleen als de pashouder dat in zodanige vorm doet dat de pincode niet voor derden herkenbaar is en de pashouder deze aantekening niet op of bij de pas bewaart. Als de pashouder zelf de pincode kiest of wijzigt, moet de gekozen pincode niet makkelijk te raden zijn. (…)

Niet-naleving van het in dit artikel bepaalde door de rekeninghouder en/of de pashouder leidt tot aansprakelijkheid van de rekeninghouder overeenkomstig het bepaalde in het artikel "Aansprakelijkheid van de rekeninghouder" (en als de pashouder een gevolmachtigde betreft ook tot aansprakelijkheid van de gevolmachtigde overeenkomstig het bepaalde in het gelijknamige artikel).

In artikel 18 van de AV Bankpas 2015 is bepaald:

18 Aansprakelijkheid van de rekeninghouder

De rekeninghouder is in de onderstaande gevallen - hoofdelijk - aansprakelijk voor (de gevolgen van) ieder gebruik van de pas, ook na het ontstaan van een verplichting tot inlevering of vernietiging van de pas.

a. Een rekeninghouder is volledig aansprakelijk in geval van opzet, grove schuld of grove nalatigheid aan de zijde van de rekeninghouder en/of de pashouder, een en ander onverminderd de verplichting van de bank om (het ontstaan van) schade te beperken. Er is in ieder geval sprake van opzet, grove schuld of grove nalatigheid aan de zijde van de rekeninghouder en/of de pashouder als de pashouder heeft nagelaten de geheimhouding van de pincode en/of de veiligheid van de pas te waarborgen en als er niet-toegestane betalingstransacties met de pas worden gedaan of onrechtmatig gebruik van de pas wordt gemaakt. Verder is er in ieder geval sprake van opzet, grove schuld of grove nalatigheid aan de zijde van de rekeninghouder en/of de pashouder, als de pashouder niet-toegestane betalingstransacties (heeft) verricht, die zich hebben voorgedaan doordat de pashouder frauduleus heeft gehandeld of opzettelijk of met grove nalatigheid een of meer verplichtingen met betrekking tot de pas niet is nagekomen.
b. Een rekeninghouder is daarnaast aansprakelijk voor de gevolgen van ieder onbevoegd gebruik vóór het moment van melding door de betreffende pashouder van (een vermoeden van) verlies, diefstal, misbruik of vervalsing van de pas of van de wetenschap of het vermoeden dat de bij de pas behorende pincode aan een derde bekend is, en wel tot een totaalbedrag van honderdvijftig euro (€ 150,-) als de pas in combinatie met de bijbehorende pincode is gebruikt. Onverminderd het bepaalde in dit artikel is een rekeninghouder echter niet aansprakelijk voor de gevolgen van onbevoegd gebruik van de pas voor parkeerautomaten, parkeergarages en/of tolwegen. Dan moet het hierbij wel gaan om betalingstransacties als bedoeld in artikel 6 lid 4 of artikel 8 lid 1 van deze voorwaarden en de pashouder moet zich volledig gehouden hebben aan de door of namens Rabobank verstrekte voorschriften, de overeenkomst en het bepaalde in de toepasselijke voorwaarden.
c. De in lid b bedoelde beperking van de aansprakelijkheid vervalt: • als Rabobank kan aantonen dat de pashouder een dergelijk incident niet onverwijld na het constateren daarvan heeft gemeld bij het door Rabobank aangegeven meldpunt, en wel met het bedrag van de onbevoegde betalingstransactie(s) die plaatsvindt/plaatsvinden vanaf dat tijdstip tot het moment van melding; • als Rabobank kan aantonen dat de onbevoegde betalingstransactie(s) heeft/hebben kunnen plaatsvinden doordat de pashouder zijn verplichting tot geheimhouding van de aan hem toegekende pincode niet heeft nageleefd, en wel met het bedrag van de onbevoegde betalingstransactie(s) die plaatsvindt/plaatsvinden tot het moment van melding.
d. Het in lid b genoemde bedrag waarvoor de rekeninghouder aansprakelijk is, wordt verhoogd met het bedrag van de onbevoegde betalingstransactie(s) die plaatsvindt/plaatsvinden vanaf het tijdstip gelegen drie werkdagen na de terbeschikkingstelling door Rabobank van het rekeningafschrift of ander overzicht waarop voor het eerst een onbevoegde betalingstransactie wordt vermeld, tot het moment van melding.
e. Het bedrag waarvoor een rekeninghouder aansprakelijk is op grond van lid b, c of d, is niet hoger dan de voor de betreffende pashouder geldende individuele limieten.